Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 145 (895) ♦ Вівторок, 2 серпня 1994 року ♦ Ціна договірна

Урожай-94

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОЗАКИ

Головний агроном Якимівського районного управління сільського господарства і продовольства Анатолій Пудовка був не в дусі. Все ремствував на погодні умови. І небезпідставно. Посушлива осінь і сувора зима призвели до величезних втрат зернових. Та й посіяно торік озимої пшениці замість 40 тисяч гектарів лише 25 тисяч. Залишилося ж десять. А тут ще й червень видався посушливим. Ось так і втратили з кожного гектара по 5—8 центнерів зерна.

Від цього регіону держава отримає понад 18 тисяч тонн зерна. Але не поспішають поповнювати її засіки хлібороби сільськогосподарського підприємства «Приморське». Головний агроном Володимир Климов вважає, що для держави досить і половини врожаю, щоб розрахуватися з нею за кредити і паливно-мастильні матеріали. А решта зерна? Та хіба за такими низькими цінами його можна продавати? «Краще залишимо пшеничку на зберігання, — каже Климов. — Так надійніше. Ми ще з минулого року не можемо одержати від маслозаводу 500 мільйонів карбованців, від елеватора — 200 мільйонів, м'ясокомбінату — понад мільярд!»

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: жнивний екіпаж із орендної бригади № 1 колгоспу «Більшовик» Мелітопольського району — Анатолій Власов і Григорій Баканов.

Фото Сергія ХРИСТОВА.

ЗОЛОТА ТИСЯЧА

Перші 1000 тонн хліба надійшли на хлібоприймальні підприємства Чернігівщини. Хоча урожайність значно нижча, ніж у попередні роки, в області планують все ж таки повністю забезпечити себе продовольчим зерном. Основна турбота селян — низькі темпи й неритмічність надходження пального. Саме це ставить під загрозу виконання плану заготівлі хліба.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

31 липня у 12 виборчих округах, які знаходяться в Дніпропетровській, Запорізькій, Київській, Миколаївській, Полтавській, Хмельницькій та Черкаській областях, відбулося повторне голосування по двох кандидатах у народні депутати України, які одержали найбільшу кількість голосів. Воно проходило організовано, з дотриманням вимог чинного законодавства.

За оперативними даними, що надійшли з окружних комісій шляхом телефонного та телеграфного зв'язку, вибори відбулися в усіх 12 округах. Особливо активними були громадяни Хорольського виборчого округу № 332 Полтавської області, де проголосувало 77,3 відсотка виборців, Ярмолинецького виборчого округу № 417 Хмельницької області — 75,3, Кобеляцького виборчого округу № 328 Полтавської області — 72 відсотки.

Як свідчать попередні повідомлення комісій, обрано 12 народних депутатів України, тобто — в кожному з округів, де проходило повторне голосування. Серед них — 1 жінка. 11 депутатів позапартійні, 1 — член Комуністичної партії України. За родом занять 5 представляють промислові підприємства й сільськогосподарські об'єднання, 2 — працівники місцевих Рад народних депутатів, 1 — республіканського відомства, решта — представники інших професій.

У 34 округах повторне голосування призначене на 7 серпня.

Остаточні підсумки буде підбито після одержання й розгляду протоколів окружних виборчих комісій.

Продиктовано в номер

Севастополь. Свято флоту

Не так гучно, як у попередні роки, відсвяткували нині севастопольці і моряки-чорноморці День військово-морського флоту Російської Федерації. Командувач ЧФ адмірал Е.Балтін, приймаючи парад кораблів у Севастопольській бухті, сказав, що зараз над Чорноморським флотом взяли шефство 22 області Росії. Так, флот виконує лише накази Міністерства оборони РФ, хоча і вважається флотом під спільним командуванням Президентів Росії та України. Це підтвердила спільна телеграма, що надійшла на ім'я командувача ЧФ від Президента РФ Б.Єльцина і Президента України Л.Кучми, в якій, зокрема, говориться: «Ми сповнені рішучості в найкоротші строки завершити переговори щодо ЧФ і підписати такі угоди, які, враховуючи думку особового складу ЧФ та мешканців Криму, повною мірою відповідали б інтересам братніх російського та українського народів».

Потім відбулося водноспортивне свято. Були відтворені бойові сторінки першої та другої оборон Севастополя, продемонстровані сучасні можливості флоту. А ввечері на площі Нахімова і Приморському бульварі пройшли масові гуляння. Завершилося свято феєрверком.

Костянтин Затулін: «Цей документ ввійде в історію»

29 липня невелика робоча група представників законодавчої та виконавчої влади Росії, очолювана головою Комісії у справах СНД та зв'язків із співвітчизниками Костянтином Затуліним, провела ряд зустрічей у Києві. Документом, який має ввійти в історію, назвав переданий Голові Верховної Ради Олександрові Морозу від імені Голови Державної Думи Росії Івана Рибкіна «Принцип стратегічного партнерства» Костянтин Затулін. Він вважає, що цей документ є логічним продовженням підписаного нещодавно у Москві спільного комюніке і закладе принципи дружби між Україною та Росією на довгі роки. Наголосивши, що у відносинах між нашими країнами існують деякі непорозуміння, Костянтин Затулін заявив, що у нинішній Держдумі Росії немає ніяких претензій до України, і вона збирається налагоджувати з Україною виключно дружні відносини. Робоча група з Росії зустрілася того ж дня з нинішнім Президентом Леонідом Кучмою, колишнім Президентом України Леонідом Кравчуком.

Ніхто не хотів поступатися

Японо-американські економічні консультації, присвячені проблемам двосторонньої торгівлі, де дефіцит США перевищив 60 мільярдів доларів, офіційно припинено через неможливість дійти якогось конкретного результату. Як повідомило агентство Кіодо Цусін, Вашингтон має намір виступити із загрозою застосувати проти Токіо економічні санкції за «порушення правил чесної торгівлі та дискримінацію американських фірм».

Причиною провалу переговорів було небажання обох сторін поступитися. США жорстко й агресивно, за словами японських джерел, добивалися встановлення чітких показників за цілим рядом позицій, аж до зобов'язань щодо забезпечення певного обсягу продажу окремих американських товарів на внутрішньому ринку Японії.

Чеченське питання не дає спокійно спати

«Ситуація в Чечні практично вийшла з-під контролю, стала некерованою і загрожує спричинитися до найтяжчих наслідків, у тому числі й великомасштабних збройних сутичок», — йдеться у заяві уряду Росії. Наголошується, що коли стосовно громадян Російської Федерації, які мешкають у Чеченській Республіці — чи то чеченців, росіян чи інгушів, й надалі чинитимуть насильство, то Москва буде змушена захистити росіян. У свою чергу пресслужба Президента Дж. Дудаєва розповсюдила документ, який заяву уряду РФ про ситуацію в Чечні характеризує як «логічну ланку в ланцюгу пропагандистської кампанії проти Чечні». А також запевняється, що «окремі керівники Росії докладають відчайдушних зусиль до дискредитації Чеченської Республіки, її народу та керівництва».

Куди вітер повіє?

Міністри закордонних справ Росії, США та країн Європейського Союзу домовилися про подальші спільні кроки щодо врегулювання боснійської кризи. На зустрічі в Женеві вони вирішили, що для розгляду на засіданні Ради Безпеки ООН буде підготовлено два альтернативних проекти резолюцій — про посилення санкцій проти Сербії та Чорногорії та про їх припинення. Перший варіант намічається застосувати для тиску на боснійських сербів, які відмовляються прийняти мирний план, запропонований міністрами 5 липня. Однак, якщо серби змінять свою позицію і скажуть «так», тоді негайно до Ради Безпеки буде внесено другий проект.

Сергій Бубка — черговий рекорд!

Уславлений український стрибун із жердиною Сергій Бубка з Донецька, виступаючи на міжнародних змаганнях в Італії, встановив світовий рекорд, стрибнувши на 6 метрів 14 сантиметрів! Це вже 35-й світовий рекорд космічного стрибуна з України!

Він робив добро не напоказ

12 вересня минулого року перестало битися серце народного депутата України, члена Президії Верховної Ради, голови парламентської Комісії з питань агропромислового комплексу А.Чепурного. У некролозі, вміщеному в «Голосі України», було сказано: «Анатолій Григорович виріс від сільського спеціаліста до державного діяча, авторитетного, відомого в Україні і за її межами. Свої знання, життєвий досвід він віддавав захисту інтересів селян, будівництву і зміцненню молодої української держави». Він умів жертвувати особистими інтересами на користь інших, діяти чесно, відкрито, сміливо. Як підкреслюють односельці Анатолія Григоровича, він робив добро непомітно, не заради визнання чи нагород.

Помер А.Чепурний у Києві, а поховано його в селі Богуславці Борівського району на Харківщині. Тут з 1977 року він був головою колгоспу «Зоря», а потім — агрофірми «Зоря». Тут його люблять і пам'ятають. А пам'ять про себе він лишив вічну і велику. Нову школу, будинок культури, затишні газифіковані оселі селян, нові технології і нову техніку. Смерть не дала йому завершити будівництво цегельного заводу, круподерні...

Вдячні односельці, товариші, рідні і близькі звели на могилі А.Чепурного гранітне погруддя Анатолія Григоровича. У мітингу на відкритті погруддя взяв участь Голова Верховної Ради України О.Мороз. Свого часу А.Чепурний і О.Мороз тісно співпрацювали у Комісії з питань агропромислового комплексу. Згодом спільна робота переросла у справжню дружбу. Тож цілком природно, що товариш відвідує могилу друга, побратима, бере на себе турботу про його сім'ю.

О.Мороз побував на жнивному полі агрофірми «Зоря», розмовляв із механізаторами, комбайнерами. Потім відвідав Куп'янський ливарний завод. Для цього підприємства характерні ті ж біди, що і для промислового комплексу в цілому: розірвані економічні зв'язки, неплатоспроможність клієнтів, що породжує власну заборгованість, кабальна податкова політика держави тощо. Вирішення проблем виробничників — це першочергове завдання Верховної Ради та уряду, — підкреслив О.Мороз. Позитивні зрушення мають статися вже восени цього року.

Леонід БРОВЧЕНКО, Микола КОСИЙ.

Харківська область

Фото Леоніда БРОВЧЕНКА.

Парламентська хроніка

Приватизацію зупинено щонайменше на півтора місяця

Денне і вечірнє засідання 29 липня

Останній день роботи сесії. Якби ВР не прийняла Закон «Про запобіжне затримання особи» у першому й з інтервалом у кілька годин другому читанні, їй довелося б або залишатися на нічне засідання, або виходити на роботу в суботу. З одного боку, йшлося про зростання організованої злочинності, яке вже загрожує Україні як незалежній державі. З другого — про порушення законодавства в указі нового Президента, на окремі пункти якого ВР не наклала вето тільки тому, що якраз прийняла цей закон. Якщо коротко, то запобіжне затримання до 30 діб може застосовуватися з санкції прокурора. Голова Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омельченко зауважив, що коли закон про превентивне затримання був прийнятий у Литві, протягом трьох місяців усі злочинні угруповання передислокувалися на територію Росії, Білорусі й України.

Якщо цей закон можна було приймати в пожежному порядку, то від такого ж прийняття закону про місцеві Ради відмовились, перенісши законопроект на вересень.

Після звіту голови Національного банку України й обговорення було прийнято відповідну постанову. Не пройшла пропозиція ввести до складу правління Національного банку щонайменше двох міністрів — для нас це було б досить неординарне, але й малозрозуміле рішення. ВР має достатньо важелів, щоб контролювати діяльність банку, не втручаючись прямо.

Після другої перерви ві імені Комісії з питань соціальної політики та праці 25 хвилин зачитували скарги громадян на соціальні негаразди. Сесійний зал послухав про матір-героїню, яка отримує 370 тисяч карбованців, про шістьох дітей, що мешкають на восьми квадратних метрах. Але навряд чи можна було чимось зарадити цим людям за кілька годин до завершення сесії, окрім як зачитати про них інформацію перед телекамерами, попередньо за три місяці не прийнявши основних економічних законів. ВР доручила Кабінетові міністрів розробити концепцію соціальної політики.

Проти законопроекту «Про межу малозабезпеченості», що був на порядку денному наступним, виступив ряд міністерств, у тому числі фінансів і економіки. Як зазначили й депутати, законопроект суперечить Закону «Про бюджет», де йдеться про те, що коли ініціатор вносить на розгляд ВР питання, яке збільшує видаткову частину бюджету, він має вказати джерела поповнення доходної частини бюджету. Комісія цього не зробила. Як зауважив головуючий О. Мороз, ця постанова й закон не закривають усіх проблем, тобто не розкривають механізмів їх вирішення.

(Закінчення на 3-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім'ю України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити у першому читанні проект Закону України про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім'ю України.

2. Доручити комісіям Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин та з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства разом з Кабінетом Міністрів України доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій і зауважень інших комісій та народних депутатів України і подати його на розгляд Верховної Ради України.

3. Постійним комісіям Верховної Ради України, народним депутатам України до 20 вересня 1994 року подати в Комісію з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин письмові пропозиції і зауваження до законопроекту в сформульованому вигляді.

4. Призупинити з 26 липня 1994 року усиновлення дітей, які перебувають у громадянстві України, іноземними громадянами на період до внесення Верховною Радою України змін і доповнень до глави 14, статті 199 Кодексу про шлюб та сім'ю України.

5. Кабінету Міністрів України до 1 жовтня 1994 року подати Верховній Раді України інформацію щодо дітей, усиновлених іноземними громадянами на території України по роках за період з 1990 року.

6. Доручити Міністерству закордонних справ України встановити контроль за утриманням і вихованням дітей, які перебувають у громадянстві України і усиновлені іноземними громадянами згідно з статтею 199 Кодексу про шлюб та сім'ю України.

7. Генеральній прокуратурі України до 1 жовтня 1994 року подати Верховній Раді України інформацію про дотримання чинного законодавства стосовно усиновлення на території України дітей, які перебувають у громадянстві України, іноземними громадянами.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 26 липня 1994 року.

З ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ перед особовим складом Служби безпеки України 27 липня 1994 року

Хотів би скористатися нашою зустріччю для серйозної розмови щодо сучасного економічного, соціально-політичного становища та ролі спеціальних служб у подоланні кризових явищ в нашому суспільстві.

Мої перші кроки на посаді Президента спрямовуються на проведення своєрідної «інвентаризації»; необхідно чітко знати, з якого рубежу починається відповідальність нового керівництва перед народом.

Не буду вас лякати загрозливими оцінками — ви люди, які володіють найбільш об'єктивною інформацією.

Ми маємо зовсім мало часу для здійснення рішучих і енергійних заходів щодо фінансової стабілізації. Якщо ми не встигнемо зупинити цю тенденцію — нас чекає нова хвиля обвальної гіперінфляції. Ще кілька місяців такого спаду виробництва, яке сягає 40 відсотків на місяць, і почнуться незворотні процеси в промисловій сфері. А сьогодні й так відбувається інтенсивна деіндустріалізація України, руйнуються ті кілька галузей, що працювали на світовому технологічному рівні. Сам факт, що 80 відсотків валютних надходжень України сьогодні дає металургійна та хімічна промисловість, свідчить про те, що ми поступово перетворюємося у сировинний додаток світового співтовариства, в територію, де розміщуватимуться шкідливі виробництва.

Дуже складно йде хлібозаготівля. Вперше за останніх 5 років ми можемо залишитися без достатнього врожаю.

Економічні труднощі ускладнюються відсутністю ефективної системи управління економікою, виконавчої влади в цілому.

Серйозного удару по спробах нормалізувати економічне життя завдає атмосфера безвідповідальності, яка панує у ешелонах влади, діяльність напівкримінальних економічних кланів, хабарництво і корупція, що стали невід'ємними атрибутами багатьох державних установ.

В галузі тіньової економіки обертаються величезні грошові і товарні потоки. Це призводить до втрати авторитету влади, ставить під загрозу саму незалежність та економічну безпеку нашої держави.

Тривогу викликають і певні сучасні політичні реалії України, певна політична напруженість.

Хочу вас запевнити, що як Президент буду робити все залежне від мене, щоб зупинити кризовий розвиток нашого суспільства і запобігти економічній катастрофі, врівноважити політичну ситуацію. Буде сформована ефективна система виконавчої влади. Нині активно готуються відповідні законопроекти і найближчим часом вони будуть внесені на розгляд Верховної Ради України.

В країні буде відновлена влада з усіма її функціями, причому суто на конституційних засадах.

Ви знаєте, який саме проблемі присвячено один з перших указів Президента. Незважаючи на лункі рапорти, які йдуть від керівників правоохоронних органів, я знаю, що справжня робота в цьому напрямку в повному обсязі поки ще не ведеться.

Я не маю намірів перетворювати наступ на злочинність на політичну кампанію. Розумію: для приборкання серйозних злочинних угруповань і особливо тих, що діють в економічній сфері, необхідний певний час. Але ці угруповання склалися не вчора. Отже, робота, що велася в цьому напрямку, недостатня.

Президент волю виявив, пішов у наступ, а військо?

Перше завдання — з'ясувати, чому не реалізуються матеріали, які напрацьовані. Я розумію, що використовувати органи безпеки для боротьби з кишеньковими злодіями — неефективно. І для вас принизливо. Але коли мова йде про економічні злочини такого рівня, що є загроза безпеці держави у широкому розумінні цього слова — то це вже ваша безпосередня справа.

Ігноруючи останні рішення та укази, більшість українських виробників не повертають назад валюту. За оцінками фахівців, за кордоном гуляють до 15 млрд.доларів, що належать українським юридичним та фізичним особам. Ці кошти інвестують не нашу економіку. А вплив, навіть інформаційний, органів СБУ на ці процеси поки що несуттєвий.

Мені відомо, що розгортанню активної боротьби із злочинністю заважають ряд кадрових проблем, в т.ч. і корумпованість частини співробітників правоохоронних органів. Це також для нас з вами не таємниця. Одночасно для мене не секрет, що найбільш здорова атмосфера сьогодні саме в органах державної безпеки. Тому я щиро сподіваюсь на активізацію вашої діяльності і в цьому напрямку. Ми будемо змушені підтримати міліцію вашим кадровим потенціалом.

Окремо хочу наголосити щодо додержання законності. Ніяких порушень чинного законодавства я не допущу. В Указі є декілька положень, які викликали просто атаки на цей документ. Правоохоронні органи просили про встановлення цих норм. Вони своїми практичними діями мають і довести, що ці положення були справді необхідні.

Друга проблема — це захист наших національних інтересів у міжнародному аспекті.

Мені інколи здається, що в нас взагалі вже немає державних таємниць ні політичного характеру, ні військових, ні щодо нових певних технологій і виробництв. Ми не збираємося відновлювати «залізний щит», але оберігати свої державні таємниці потрібно, як і в будь-якій цивілізованій державі.

Третє. Українська розвідка спільно з іншими підрозділами має стабільно забезпечувати керівництво України інформацією про справжні наміри закордонних держав щодо України в стратегічному плані.

Ми повинні забезпечити свою безпеку від встановлення загальноекономічної, технологічної та будь-якої іншої залежності України.

Четверте. Ми не маємо права допустити громадянського конфлікту в Україні. Якщо виникнуть силові зіткнення на міжконфесійному, соціальному, національному або будь- якому іншому грунті — це буде забито останній цвях у домовину української економіки. Це вже не говорячи про політичні та моральні наслідки.

Я твердо налаштований на пошук компромісних політичних рішень. Принципове значення має регіоналізація економічної і гуманітарної політики держави, виправлення перекручень, які мали місце.

Щодо Криму. Ми маємо сьогодні всі, і в першу чергу економічні, можливості розв'язати цю проблему без силового тиску. Загалом в упередженні силового протистояння правоохоронні органи мають діяти вже не лише як джерела об'єктивної і своєчасної інформації, але й використовувати інші, передбачені законом, методи. Особливо це стосується екстремістських угруповань.

Я розумію, що для виконання зазначених завдань ми зі свого боку і морально, і в матеріально-фінансовому плані маємо підтримати СБУ. Таку підтримку я вам обіцяю. Я, до речі, її вже здійснював на посаді Прем'єр-міністра. Але й ви повинні пам'ятати, що народ України має відчувати, що ці витрати йдуть йому на користь. Досягти цього можна лише конкретними результатами праці.

Тут присутнє все керівництво СБУ, в т.ч. і територіальних органів. Я звертаюся до вас: не ждіть якихось особливих доручень. Не вичікуйте. Дійте згідно закону.

І Президент завжди буде на вашому боці.

Дякую за увагу.

Хто є хто

СИСТЕМНІСТЬ: ВІД СОІ ДО ПАРЛАМЕНТУ

Про цю людину, яка лиш недавно пересягнула сорокалітній рубіж, розповідають коли не легенди, то, принаймні, дуже багато цікавого. Передовсім у наукових колах. Якщо його називають батьком новітніх ядерних систем зброї з деяким застереженням (молодий же ще, та й колектив немалий працює над такими дослідженнями), то одним з найяскравіших розробників нашої, можна сказати, української, системи СОІ, — уже без будьяких осторог. Тож не дивуйтеся, що наша розмова про депутатські справи раз по раз «з'їжджала» на наукові теми, до його рідного творіння.

Володимир Васильович Мухін — професор, доктор фізико-математичних наук, народний депутат України, голова Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки.

Закінчив Харківський державний університет, після чого весь час — у воєнно-промисловому комплексі. Одружений. Дружина — лікар. Має двох синів. Один щойно закінчив школу, другий — у третьому класі.

Пишається, що працював разом з відомим спеціалістом Р. Сагдєєвим. «Коли наша держава ще не дійшла розвалу, — розповідає Володимир Васильович, — наші розробки були на рівні світових. Ними захоплювалися американці, французи, англійці. Наша робота — це фізика плазми. Весь ближній космос, як відомо, — це і є плазма. Отже, процеси взаємодії ракетних та інших систем у цьому оточенні — не що інше, як прикладна фізика плазми, або, як ще інакше її називають, плазменна електроніка».

— Трохи відійдімо від ваших наукових справ і торкнемося депутатських. Так-от. Ваш авторитет відомий. Це ми зрозуміли, коли побували на заводі «Комунар» у Харкові. Але аж проситься запитання: за такого захоплення, авторитету що змусило вас кинути все й податися до Верховної Ради?

— У виборчому окрузі, де я балотувався, — найбільша зосередженість підприємств військово-промислового комплексу. На його території — найбільший у світі фізико-технічний інститут, де вперше було розщеплено атом і де в нас, а не в Росії, створювали ядерну зброю. Це вже потім з'явилися інститут Курчатова, підприємства в Красноярську та в інших містах Росії.

Я щасливий, що саме тут, у фізико-технічному інституті, який безпосередньо пов'язаний з ядерною фізикою, проблемами електронних пучків, мені випало працювати. Мої заслуги ви надто перебільшили, хоча в розробленні нашого варіанту СОІ, інших цікавих систем справді активно працював.

— Надто вже кортить запитати: що, наша програма СОІ, як це писали в газетах, справді ефективніша й дешевша за американську?

— Поза всяким сумнівом, хоча я й не можу сказати докладніше, розкривати таємниці. Саме в Харкові було розроблено одну з кращих у світі протиракетну систему. При мені ще рік тому приїжджала до нас дуже авторитетна експертна група із США, і вона дивувалася нашим досягненням. Американці обмовилися: те, що в нас давно здійснено, у них тільки в далеких планах.

— Ви що, відкрили їм свої карти?

— Та ні, жодних карт їм не відкривали. Вони тільки побачили в готовому вигляді те, що в нас є. У загальних рисах.

— То що ж усе-таки змусило вас кинути такі цікаві напрацювання і піти в депутати?

— Певною мірою я на це вже відповів: передовсім цілковитий розвал науки. Ніхто не хоче й пальцем поворухнути, щоб захистити науку, а з нею і промисловість. У моєму окрузі три найпотужніші підприємства ВПК фактично стоять. Отож хочеться щось зробити, щоб захистити такі колективи, допомогти вченим, щоб вони зайнялися тією безпосередньою працею, де вони можуть найбільше віддати.

— І ось ви прийшли до Верховної Ради, стали до роботи і окинули зором ще ширшу панораму. Ви ойкнули, розвели руками, розгубилися чи побачили можливість діяти?

— Та ні. Я, недовго думаючи, засукав рукави. А коли мене обрали головою Комісії, взявся за діло ще з більшою енергією, хоч проблем, справді, задосить. Зрозумів, що коли в цій сфері працювати і вкладати душу, можна методом послідовного наближення, навести порядок і у військово-промисловому комплексі, і в армії, і в службі безпеки.

— Ви наукову системність запровадили і в роботі Комісії, отже, побачили вихід зі скрути?

— Цілком правильно. Ще в університеті в мене була своя методика праці, яка давала можливість впоруватися з великою кількістю завдань. Наприклад, у тридцять літ стати кандидатом наук, у сорок — доктором. Не кажу вже про поточні справи. Тим більше, коли йдеться про наукові дослідження.

— Яку ж систему виробили ви в парламентській діяльності? З чого вирішили розпочати?

— Треба почати з того, щоб усі мислили й діяли, виходячи з інтересів держави. Взяти хоча б ту саму проблему ВПК. Нині багато наших підприємств можуть виготовляти першокласну зброю. Знаю, що є немало обмежень зарубіжних «друзів» на такий вид діяльності, однак стоятиму до кінця, щоб цим підприємствам було дозволено продавати нашу зброю. А для цього треба, щоб вона була найсучасніша, конкурентоспроможна, така, що її охоче купували б на світовому ринку.

— Так-так, недавно «проскочила» інформація, що відомі виробники зброї, наприклад американці, уже почали певний тиск на Україну. Їм було значно затишніше, коли ми великі військові заводи перевели на конверсію.

— Конверсія буває різна: розумна й не дуже. Якщо заводи, які виробляли літальні апарати, перейшли на ложки і каструлі, самі розумієте... Коли військове обладнання, вироблюване в нас, потрібне Україні, то для чого нам витрачати валюту, щоб купувати те, що ми самі вміємо робити? Отож, тут треба скоригувати політику конверсії і виробляти те, що потрібне не лише нам, а й на світовому ринку.

— А що ви скажете про національну безпеку і службу СБУ?

— Мій головний принцип — не нашкодити. Наша служба безпеки — здоровий організм, і не треба поспішати з якимись реорганізаціями. А щодо співвідношення служб розвідки і контррозвідки, то над цим слід працювати. У нас є хороші спеціалісти, треба тільки створити їм добрі умови праці.

— На які сили ви спираєтеся у Верховній Раді?

— Я належу до Соціалістичної партії, яка примикає до Комуністичної і Селянської, разом десь 140 депутатів. Це одна з найчисленніших груп, і я на неї спираюся.

Взяв інтерв'ю
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Парламентська хроніка

Приватизацію зупинено щонайменше на півтора місяця

(Початок на 2-й стор.).

За пропозицією трьох лівих фракцій до постанови «Про суттєве вдосконалення механізму приватизації в Україні й посилення контролю за її проведенням» була проголосована недовіра голові Фонду державного майна. П. Шейко зауважив, що висловлювати недовіру, навіть не заслухавши звіту, «не по-людськи», і взагалі поставив під сумнів результати голосування з цього пункту, оскільки система «Рада» десь дала збій.

Найсерйозніша дискусія точилася навколо п.2. В редакції комісії він обмежувався дорученням Кабінетові міністрів до 15 серпня визначити перелік об'єктів, що не підлягають приватизації у зв'язку з їх загальнодержавним значенням (у першу чергу паливноенергетичний комплекс, транспорт та зв'язок), і внести його на затвердження ВР у вересні 1994 року. Ліві фракції висунули вимогу зупинити на цей термін приватизацію. Окремо ні перший, ні другий абзаци потрібної кількості голосів не набрали, але пропозиція головуючого проголосувати обидва абзаци в сумі — пройшла. Це викликало бурхливі оплески в залі й радісне пожвавлення частини депутатів.

Фракція Руху і група «Реформи» відмовилися голосувати за постанову в цілому, оскільки вона суперечить чинному законодавству. Ю. Болдирєв зауважив, що ВР сама собі чіпляє ярлик органу, який зупинив приватизацію. О. Новіков теж виступив проти: «В яке становище ми ставимо всі міністерства, що укладають договори про кредити тощо?.. По ходу, за п'ять секунд у державі змінюється правова база. Більше того, фундаментальні принципи й навіть наші власні закони відмінюються постановами. Хто потім відновлюватиме довір'я до нашої держави?» Комісія запропонувала п.2 переголосувати.

Постанова, однак, була прийнята в цілому.

Людмила МИКИТЮК.

УКРАЇНІ НЕОБХІДНО ПРОРВАТИСЯ ДО СВІТОВИХ РИНКІВ

У вівторок до України прибуває віце-президент США Альберт Гор. Його зустрічі з Президентом України Л. Кучмою та іншими керівниками нашої держави мають не лише велике політичне значення, оскільки відбуваються відразу після зміни політичної влади у нашій державі.

Важливе місце на переговорах буде приділятися економічним проблемам, тому що США сьогодні виступають одним із головних ініціаторів з надання економічної допомоги для України.

У зв'язку з цим заступник міністра зовнішньоекономічних зв'язків України, спеціальний представник України у питаннях приєднання до Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) Сергій Осика сказав в інтерв'ю кореспонденту «Голосу України»:

— Візит Альберта Гора, який відбувається після проведення саміту «великої сімки» в Неаполі і візиту до Києва директора-розпорядника Міжнародного валютного фонду (МВФ) Мішеля Камдессю, має особливий характер. Нині Україна має найсприятливіші умови для отримання економічної допомоги Заходу, ніж будь-коли за час нашої незалежності. Дуже важливо, що Сполучені Штати зараз виступають не лише ініціатором з надання кредитів для ринкових реформ в Україні, а й усіляко сприяють процесам інтеграції України до світового торговельного простору.

Адже доступ України, як рівноправного партнера, до світових ринків товарів, капіталів та послуг може відіграти не меншу роль в оздоровленні вітчизняної економіки, ніж отримання кредитів від міжнародних фінансових організацій.

Ми вже давно ставимо питання про те, що зняття торговельних обмежень для України і чимскоріше приєднання нашої держави до системи ГАТТ є одним із основних пунктів плану економічної допомоги Заходу Україні.

— Під час саміту лідерів провідних країн світу в Неаполі Росія віддавала перевагу проблемі відкриття західних ринків для своїх товарів, питанням отримання кредитів від міжнародних фінансових організацій. Але чи готові і ми до такої постановки питання, адже наші товари явно неконкурентоспроможні на світових ринках?

— По-перше, не треба бути такими песимістами. У нас є що запропонувати на світових ринках, і це не тільки сировина чи напівфабрикати, а й унікальні товари вітчизняного машинобудування. І, по друге, сьогодні багато наших товарів неконкурентоспроможні саме внаслідок жорстких тарифів та антидемпінгових заходів, які застосовуються проти України, оскільки ми не є членами ГАТТ. Крім того, ми втрачаємо ще й на непродуманій системі імпортних тарифів, коли до нас дешево завозять сільськогосподарські товари, чим придушують пріоритетну галузь вітчизняної економіки. Водночас на імпортні товари, які в нас не виробляються, накладено страхітливі тарифні збори.

Непродуманість у сфері нашого зовнішньоекономічного законодавства, його невідповідність вимогам, за якими торгує весь світ, — вимогам ГАТТ/СОТ — призводить до того, що ми вже сьогодні на цьому втрачаємо сотні мільйонів доларів.

Саме в Неаполі було визначено позитивне ставлення до завершення Уругвайського раунду торговельних переговорів у рамках ГАТТ і підкреслено важливість чимскорішого процесу створення системи ГАТТ — Світової організації торгівлі (СОТ) як невід'ємної правової частини світового торговельно-економічного порядку.

Процес лібералізації світової економіки тепер тісно пов'язаний із співробітництвом Світової організації торгівлі з Міжнародним валютним фондом та Світовим банком. Адже однією з основних умов для надання фінансової допомоги з боку міжнародних фінансових організацій є лібералізація зовнішньоторговельного режиму. Отже, прорив України до світових ринків — це не тільки реформа нашої фінансової, митної, тарифної, інвестиційної політики. Це реальне забезпечення зростання вітчизняного виробництва і власноруч зароблені гроші, що, до речі, лише полегшить отримання Україною західних кредитів. І на зустрічі в Неаполі індустріальні країни висловили готовність полегшити умови доступу українських товарів на їхні ринки, що, в першу чергу, пов'язано з останніми кроками, які були зроблені українським урядом на шляху приєднання до ГАТТ.

— Що необхідно зробити, щоб найближчим часом Україна одержала доступ до західних ринків?

— Насамперед, швидко просуватися шляхом приєднання України до системи ГАТТ/СОТ. Цей курс дає змогу в порівняно короткі строки та з низькими витратами форсувати економічні реформи в Україні, для чого необхідно здійснити комплексний ряд заходів щодо системної трансформації, модернізації, реконструкції українського економічного законодавства відповідно до принципів, норм і стандартів системи ГАТТ/СОТ. Ми розробили цілий комплекс заходів, прийняття яких дасть змогу Україні значно просунутися на шляху оздоровлення вітчизняної економіки. За умови доступу на світові ринки у наших виробників з'являються серйозні стимули.

Зі свого боку адміністрація Президента США вже зробила важливий крок. Сенат та палата представників вже розглядають законопроект, внесений Президентом США, про надання статусу «економіки перехідного періоду» країнам Центральної та Східної Європи, що має значно полегшити процес інтеграції України до світового торговельного простору.

Володимир СКАЧКО.

Урожай-94

Вийшли в поле козаки

(Початок на 1-й стор.).

Однак азовці не втрачають надій. Все у них заздалегідь сплановано, виважено, як у добрих господарів.

Миколу Безсонова, який ось уже сьомий рік за штурвалом «Дону», я зустрів на обмолоті пшениці.

— Цей козарлюга, — пожартував головний агроном, — аби не гаяти часу, не голиться цілі жнива.

Микола Миколайович лише посміхнувся у чорну, трохи сивувату розкішну бороду. Та і як не посміхатися, коли перші намолоти пшениці видали по 40 центнерів.

— Із запчастинами сутужно, — зізнається досвідчений комбайнер. — І оплата мізерна. Може, зароблю за сезон шість мільйонів карбованців, то й на велосипед не вистачить. Раніше міг за таку ж працю кольоровий телевізор і хороший холодильник придбати...

Кращий механізатор нинішніх жнив у цьому господарстві Анатолій Бухтинов комбайном «Нива» намолотив майже тисячу тонн.

— Машини у нас старі, — зауважив жнивар. — Пора подумати про нові. Бо «Нива» і «Дон» не те що десять, а навіть сім років не витримують. Тож і виходить, що п'ятнадцять днів жнивуємо, а цілий рік дірки латаємо. Ще й хочемо, щоб втрат не було!

Непогані справи і в сусідній Єфремівці. У господарстві, що залишило назву «Знамя коммунизма», працюють справді по-ударному. Як, скажімо, Віктор Шипов. Цей трудівник змінив кілька поколінь комбайнерів, виводив у поля ще «Сталінця», а нині десять років підряд лагодить свою «Ниву» і збирає непогані врожаї.

— З хлібом будемо і до хліба матимемо, — каже ветеран. — Як там не є, а 34 центнери пшениці з гектара намолочуємо.

На ланах сільськогосподарських підприємств імені Т.Шевченка і «Промінь» три німецьких комбайни «Домінатор» виконують більше жнивних робіт, аніж уся техніка цих господарств. Якщо вдаватися до порівняння, то втрати на «Домінаторі» на 3,5—10 центнерів з гектара менші, ніж на «Ниві» чи «Дону». Отож механізатори з Мелітопольського ремонтно-тракторного підприємства Іван Борботько, Василь Сушко, Олександр Астахуров на німецьких комбайнах намолочують більше, ніж інші на всіх десяти вітчизняних.

Олександр СУГАК.

Більше — пального, менше — сексу

Увагу щойно сформованого виконавчого комітету Запорізької обласної Ради буде зосереджено на забезпеченні життєдіяльності агропромислового комплексу.

— Перші кроки для поліпшення забезпечення хліборобів області нафтопродуктами вже зроблені, — зазначив голова Ради В'ячеслав Похвальський. — Керівники комерційних структур з розумінням поставилися до мого особистого прохання посприяти колгоспам, радгоспам і фермерам пальним без попередньої оплати, за помірковною ціною: п'ять мільйонів — за дизельне пальне, п'ять з половиною — за бензин...

За всіма найпекучішими проблемами нове обласне керівництво не забуває про питання духовності. Очікують, що вже наступного тижня буде вжито заходів «щодо вилучення із широкого вжитку в Запорізькій області всього того, що розбещує не тільки українську національну культуру, а й будь-яку людину». А саме — буде заборонено телетрансляцію, в тому числі й на комерційних каналах, порнопродукції. «Нам треба повертати християнські риси і якості, властиві для наших людей», — переконаний голова В'ячеслав Похвальський.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Уманська «Софіївка» — минуле і майбутнє

1996 року перлина садово-паркового мистецтва — Уманський дендрологічний парк — знаменита «Софіївка» відзначатиме своє 200-річчя. З цього приводу рік тому прийнято два державні документи: розпорядження Президента України про відзначення 200-річчя дендрологічного парку «Софіївка» і постанова Кабінету міністрів про заходи щодо підготовки та проведення цього ювілею. Що ж нині робиться для виконання прийнятих рішень? На ці питання наш кореспондент попросив відповісти директора дендропарку кандидата біологічних наук **І. С. КОСЕНКА.**

— Прийняті документи, — сказав Іван Семенович, — підкреслюють винятковe історичне, культурне, науково-естетичне значення нашого парку. До нього виявляють неабиякий інтерес не тільки науковці і туристи, а й безліч людей, які цінують красу природи, особливо гармонію флори, каменю і води. Грунтовні заходи, затверджені урядовим рішенням, повинні були укріпити й розвинути неповторність усього багатства парку.

— Чому ж повинні були?

— Бо екологічна ситуація розвивається так, що заходи, які в 1993 році приймалися як реальні, тепер фінансово дуже складно виконати. Але, незважаючи на всі складнощі, деякі з них вже здійснені. Сьогодні парк — під надійною охороною підрозділу міліції. Виділено 2,5 мільярда карбованців на капітальне будівництво у зв'язку з перенесенням насосної водопровідної станції та 1,5 мільярда на відселення мешканців з будинків, що стоять на території парку. Ми й надалі сподіваємося на підтримку й допомогу з боку держави, але водночас разом з керівництвом Національної академії наук, Уманською міською Радою вишукуємо, як здобути додаткові кошти. Для цього вкрай потрібна сучасна інформація в пресі, по телебаченню і в кіно, щоб не тільки в Україні, а й поза її межами якомога більше людей знало про чарівний парк. Тоді б не тільки численні його шанувальники — люди поетичні, романтики, приїздили до нас милуватися, але з'являлися б нові прихильники — спраглі чарівних вражень і натхнення. Великого таланту були творці цього паркового дива. У «Софіївці» майже непомітний вплив людських рук, вас не полишає відчуття, що все це створене лише найбільшим Майстром — Природою. Пишна рослинність, дивовижні брили-камені та життєдайне царство води — водоспади, водограї, струмки, таємнича підземна річка, величні озера. Усе це й створює феномен парку, який відвідувачі окреслюють одним словом — Краса.

— З таким визнанням і славою серед фахівців і шанувальників парк міг би стати осередком міжнародного туризму, одним з визначних перехресть його маршрутів нашою країною...

— Так, усе це мало б велике значення не лише для кращого функціонування парку, а й для Умані, Національної академії наук і, певною мірою, для держави. Ми маємо високі оцінки й захоплені відгуки численних гостей — зарубіжних фахівців паркової науки й мистецтва, відвідувачів з різних країн Європи і Америки. В них підкреслюється унікальність, тематична довершеність його природної та рукотворної експозиції.

Наші науковці мали змогу відвідати знамениті парки Польщі, Болгарії, Чехії, Німеччини, Англії. Торік побували й у Франції, одній з країн — законодавиць класичної паркової науки і мистецтва. В спартанських, далеких від європейського стандарту побутових умовах ми на своєму старенькому автобусі все ж оглянули й дослідили відоміші французькі парки. Багато навчилися і привезли додому цікаві ідеї, рослини. Але, гадаю, найбільшим набутком у цих мандрах є глибоке переконання, що «Софіївка» за красою, неперевершеністю природного ландшафту, оригінальністю планування, настроєм не поступається зарубіжним паркам, а багато в чому перевищує їх.

— Сподіватимемося, що наше інтерв'ю започаткує новий відлік у справі популяризації парку, ще раз приверне увагу державних структур і громадськості до його проблем, сприятиме меценатству.

— На це найбільше сподіваюся. В Україні вже змінились промисловці, фінансисти — люди високої культури і вишуканого смаку, які зрозуміють проблеми «Софіївки», одного з кращих парків Європи, і зможуть надати йому відчутну допомогу. Отож, якщо до зусиль Національної академії наук, Уманської міськради, працівників парку — ревних його патріотів, зможемо долучити підмогу з боку державних і приватних структур, громадськості, широкого кола шанувальників, то до ювілейних днів 200-річчя парк постане в усій величі й чарівності його краси.

Фотовікно

Спека... **Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

«АвтоЗАЗ» проти «Верже»

Акціонерне товариство «Запорізький автомобільний завод» вирішило звернутися до судових органів з метою відшкодування моральних збитків, завданих щотижневою інформаційно-рекламною газетою «Верже». Про це стало відомо з роз'яснення голови правління АТ «АвтоЗАЗ» Степана Кравчука, голови профспілки Анатолія Бережного та президента футбольного клубу «Торпедо» Олексія Бабуріна, яке вони обнародували у газеті «Запорізька правда».

Каша заварилася через невеличку інформацію «Верже» під заголовком «Торпедо» набирает скорость с помощью новой «Таврии».

«Ця публікація є грубою фальсифікацією, — стверджують керівники автозаводу. — Нікому з членів футбольної команди «Торпедо» нові автомобілі ЗАЗ-1105 не дарувались і даруватись не будуть».

Повернуться не всі

Наша газета 28 травня повідомляла, що група альпіністів з Одеси вирішила підкорити найпідступнішу вершину світу Чогорі, відому ще як К-2 (висота 8611 метрів). І сміливці таки встановили там вимпел рідного міста. Перемога далася, однак, надто дорогою ціною: додому, на превеликий жаль, повернуться не всі. До Одеси надійшло трагічне повідомлення: троє альпіністів — Олександр Пархоменко, Олексій Харалдін та Дмитро Ібрагім-заде — загинули у двобої зі стихією. Вершина, яка серед альпіністів має недобру славу «гори-вбивці», й цього разу підтвердила свій жорстокий норов.

Християнський медичний коледж

Уперше в Україні при Чернівецькому мединституті відкрито Християнський медичний коледж-факультет для підготовки медсестер-жалібниць та лаборантів (помічників лікаря).

Нині триває набір учнівського контингенту із спеціальностей «Сестринська справа» та «Лабораторна діагностика».

Коледж готуватиме фахівців з базовою вищою освітою на основі християнської моралі. Після завершення навчання випускники здобудуть ступінь бакалавра.

Навчання в коледжі платне, проте сиріт та вихованців дитбудинків приймають на пільгових умовах. Випускникам-відмінникам буде надано можливість продовжити навчання на лікувальному факультеті мединституту.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Спорт

Фінкель — і в Дніпропетровську Фінкель

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 4 тур.

Карпати — Темп. 0:0. 3000. **Верес — Волинь. 2:1.** 6000. Филимонов, 20 (1:0), Дикий, 23 (1:1), Богач, 53 (2:1). **Зоря-МАЛС — Нива Вц. 4:2.** 3000. Шутов, 11 (1:0), Гридюшко, 29 (2:0), Гайдарджі, 40 (2:1), Заярний, 47 (2:2), Коробченко, 57 (3:2), Гридюшко, 65 (4:2). **Металург — Нива Тр. 0:0.** 6000. **Дніпро — Евіс. 3:1.** 4000. Фінкель, 8 (1:0), Максимов, 15 (2:0), Забранський, 34 (2:1), Фінкель, 46 (3:1). **Чорноморець — Торпедо. 3:0.** 2700. Парахневич, 12 (1:0), Гусейнов, 81 (2:0), Мочуляк, 86 (3:0). **Таврія — Кривбас. 1:0.** 700. Опарін, 19 (1:0). **Шахтар — Прикарпаття. 3:0.** 7000. Петров, 47 (1:0), Петров, 80 (2:0), Петров, 86 (3:0). **Динамо — Кремінь. 3:2.** Леоненко, 5 (1:0), Мізін, 44 (2:0), Коновальчук, 67 (2:1), Шейхаметов, 74 (2:2), Михайленко, 81 (3:2). На 44-й хв. Мізін не реалізував пенальті.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	4	0	0	10-1	12
Динамо	3	0	0	9-4	9
Дніпро	2	1	1	6-4	7
Чорноморець	2	1	1	6-4	7
Верес	2	1	1	4-4	7
Нива Вц	2	0	2	8-6	6
Таврія	2	0	2	5-3	6
Зоря-МАЛС	2	0	2	7-7	6
Торпедо	2	0	2	4-5	6
Нива Тр	1	2	1	3-2	5
Темп	1	2	1	2-2	5
Металург	1	1	2	7-7	4
Кремінь	1	1	2	6-7	4
Прикарпаття	1	1	2	3-6	4
Карпати	1	1	2	1-6	4
Волинь	1	0	3	2-6	3
Евіс	1	0	3	6-13	3
Кривбас	0	1	2	2-4	1

Ніщо, у тому числі й спека, футболові не завада. Звітний тур був досить цікавий і насичений різними подіями. Схоже, найсерйозніші наміри у «Шахтаря». І це приємно, адже донецький клуб вже скоро почне виступи в Кубку УЕФА. А те, що на трибунах стадіону в Донецьку все більшає глядачів, гадаю, найпереконливіше свідчення пристойної гри у виконанні нинішнього лідера.

Матч в Одесі, прем'єрний для нового головного тренера «Чорноморця» Леоніда Буряка, завершився дзвінким успіхом. Віриться, що нинішній сезон для одеської команди буде успішним в плані пошуку, посилення гри.

До лідируючої групи ввійшов і авторитетний «Дніпро». У його складі з'явився Володимир Фінкель, який раніше, як відомо, грав у «Буковині». Але і в Дніпропетровську у знаного бомбардира не збився приціл.

Цікаві події відбувалися в Києві, де «Динамо» приймало «Кремінь». У програмці до матчу (їх регулярно випускає прес-служба ФК) начальник команди гостей Тіберій Корпонай пообіцяв, що його підопічні киянам очки без бою не віддаватимуть. Так воно і сталося. Питання про перемогу динамівців під кінець другого тайму стало проблематичним. І лише красива комбінація, яку завершив Михайленко невідпорним ударом, принесла підсумковий успіх господарям. Але віддамо належне і футболістам «Кременя». До речі, на післяматчевій прес-конференції той же Т.Корпонай повідомив, що нинішній головний тренер команди Євген Рудаков їздив на переговори до Греції стосовно власного працевлаштування. І молодші брати пана Тіберія — Іван та Альберт їздили на оглядини до Німеччини. Але після невдалого виступу німців на чемпіонаті світу їхні клуби не поспішають поки що залучати іноземців.

Ну, а Йожеф Сабо прийняв на себе справжню журналістську атаку. Адже він тільки-но повернувся з Данії, де подивився два матчі за участю клубу «Сілкеборг» — суперника динамівців у матчах попереднього етапу Ліги чемпіонів.

— Хоч «Сілкеборг» і поступився у матчі за Суперкубок Данії команді «Брондбю» — 0:4, — сказав Йожеф Йожефович, — але враження на мене справив чимале. Слід врахувати, що датський чемпіонат ще не почався, однак я побачив технічну, дисципліновану команду, яка здатна грати на величезних швидкостях. Особливо злагоджено діє її середня лінія. Четверо гравців «Сілкеборга» входять до складу національної збірної Данії. Мені здалося, що колега Бу Йохансон напустив туману у другому таймі, коли дізнався про мою присутність на трибуні. Якщо відверто, то й ми постаралися заплутати ситуацію в другому таймі матчу з «Кременем», бо на Республіканському стадіоні перебував Бу Йохансон...

У другому матчі, вже в рамках міжнародного турніру, «Сілкеборг» розгромив софійський «Локомотив» — 7:2.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Проблеми

ВІЙНА МОВ?

Вкрай несподівано каменем спотикання в обговорюваному молдовським парламентом проекті нової Конституції республіки постало питання про мову. Як іменувати державну мову — молдовською чи румунською?

Права опозиція, у складі якої депутати фракції Народного фронту і рух «З'їзд селян та інтелектуалів», наполягає на другому варіанті, апелюючи лінгвістичним доказом етнічності двох мов. Втім, суть суперечки зовсім не у мовних коренях. На думку аграрників (у нинішньому парламенті їх переважна більшість), ст. 13, що декларує державну мову, — момент політичний. Як зазначив співголова фракції Аграрно-демократичної партії Анатол Попушой, «сьогодні ми замінимо молдовську на румунську в назві мови, завтра можемо опинитися в ситуації, коли так називатиметься держава».

Праві, що зазнали поразки на парламентських виборах у лютому цього року, знову висунули гасла об'єднання з Румунією. Цікаво, що на новому етапі боротьби за владу (наближаються президентські вибори) — те саме питання про мови, котре 1989 року спричинило «мовні» страйки в Тирасполі, а згодом, у 1992, — придністровську війну.

Воюючи з Народним фронтом за право молдовської мови називатися молдовською, аграрники відбиваються і від лівої опозиції, репрезентованої соціалістами та інтеррухом «Единство», вимога яких — офіційний статус російській мові. На підтвердження своєї правоти ліві ставлять за приклад Україну, цитуючи заяву її Президента Л. Кучми про намір підтвердити двомовність у країні.

Проте такий варіант у республіці, судячи з усього, не пройде, бо аграрники з опозицією з НФ одразу зарубають пропозиції соціалістів, котрі обстоюють згідно з передвиборчими обіцянками інтереси російськомовного населення. Палкі суперечки очікуються саме при з'ясуванні стосунків «молдовської» з «румунською», але, схоже, і тут наслідок наперед визначений на користь аграрників. Що ж стосується населення республіки в цілому, то тут двох думок бути не може: віддавши голоси за Аграрно-демократичну партію, мешканці республіки голосували проти ідеї об'єднання з Румунією, за незалежність держави, і, відповідно, право мови іменуватися молдовською.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Нове керівництво угорської «четвертої влади»

Президент Угорщини Арпад Генц підписав указ про призначення нових керівників угорських телебачення та радіо. Ними стали відповідно Адам Горват та Янош Сірані.

Рішення Президента мало б покласти край майже трирічній війні в угорських мас-медіа, спровокованій попереднім урядом, що хотів тримати пресу в залізному кулаці. Чимало прогресивних і демократично настроєних журналістів вимушені були піти з роботи, а ті, хто працював, постійно зазнавали тиску з боку правлячої коаліції.

— Прагнутимемо того, щоб не політика впливала на нас, а ми на неї, — наголосив одразу після призначення Адам Горват. — У майбутньому не допускатимемо жодного втручання ззовні в наші внутрішні справи.

Таку саму позицію уряду стосовно мас-медіа підтвердив і новий прем'єр-міністр країни Дьюла Хорн.

Микола ГОРВАТ.

Фотофакт

КІПР. ЛІМАСОЛ. У цьому райському куточку вже відпочивають жителі України. Двотижневі тури організовує київська фірма «Інтуртрансхомп», а путівка коштує стільки, скільки й, скажімо, до Ялти.

На знімку: басейн і пляж готелю «Аматус».

Фото Олексія ПІДДУБНОГО. (Укрінформ).

Країни, люди, традиції

Край рисовому патріотизмові?

Уперше в історії японський імператор Акіхіто почав щоденно отримувати у своєму раціоні не традиційний, вітчизняний, а імпортний рис. Смисл такого кроку — продемонструвати настійне прагнення офіційного Токіо відкрити національний ринок для цієї культури.

Як повідомило управління імператорського двору, відтепер варений рис, що його подають до монаршого столу, став сумішшю японського, китайського й американського продуктів, а якщо імператор забажає плову чи пудингу, то за новими рецептами палацової кухні головним складником буде рис, вирощений у Таїланді.

Це — нечуваний крок у рамках загальної кампанії Токіо жорсткого проштовхування іноземного рису на національний ринок. Він цілком чітко відображає готовність властей «пожертвувати» у певному розумінні навіть символом, щоб тільки зняти з Японії звинувачення у протекціонізмі, що лунають на її адресу.

Адже імператор, як кажуть, за посадою є головним національним хранителем і майже священним захисником рисівництва як споконвічного заняття свого народу. На рисі ґрунтується не лише щоденне меню японців ось уже протягом кількох тисячоліть, а й значною мірою вся національна культура, релігійні обряди. Сам імператор Акіхіто, подібно до його осяйних предків, під час сходження на трон присягався на ритуальному рисові, вирощеному на таємних полях.

Японія вже давно перетворилася на індустріальну державу, де рисівництво залишалося на плаву лише за допомоги законодавчого захисту від зовнішніх конкурентів і за рахунок щедрих держдотацій, бо неефективна ручна праця землероба за доби електроніки й автоматики подорожчала і перетворилася на вочевидь збиткову. Рис був до останнього часу «священною коровою», хоча двері ринку останні кілька років уже тріщали під тиском найбільших виробників цієї культури, передусім США.

ІТАР-ТАРС.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

29 липня відбулося чергове засідання Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України.

Голова комісії І.Г.Ємець зробив повідомлення про повторні вибори народних депутатів України, які відбулися 24 липня 1994 року в тих 112 округах, де у березні — квітні вибори не відбулися або депутата не було обрано.

З 932 кандидатів у депутати, висунутих виборцями, партіями та трудовими колективами і зареєстрованих окружними виборчими комісіями цих округів, у день виборів балотувалося 880 кандидатів. До списків виборців на повторні вибори було включено 9.167.843 громадянина, в голосуванні взяло участь 4.686.305 чоловік, що становить 51,12 відсотка.

Вибори відбулися в 66 виборчих округах. Встановлено, що у 20 округах один з кандидатів одержав більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні, і, відповідно до протоколів окружних виборчих комісій, 20 осіб обрані народними депутатами України. Після розгляду всіх матеріалів і звернень, що надходять до Центральної виборчої комісії, та вивчення обставин на місцях у визначені законом строки буде вирішено питання про реєстрацію обраних депутатів.

У 46 виборчих округах, де балотувалося більше двох кандидатів у народні депутати України і жодного з них не було обрано, відповідно до статті 46 Закону про вибори за рішенням окружних виборчих комісій призначено повторне голосування на 31 липня та 7 серпня 1994 року.

Члени Центральної виборчої комісії проаналізували стан підготовки до повторного голосування в цих округах, склад кандидатів, які балотуються. Серед цих 92 кандидатів 75, або 81,5 відсотка, є українцями, 14, або 15,2 відсотка, — росіянами, 3 представляють інші національності. Вищу освіту мають 90 кандидатів, вчені звання — 7. За партійною приналежністю 10 кандидатів є членами Комуністичної партії України, 3 — Народного Руху України, по 2 — Селянської партії та Соціалістичної партії, по одному — членами Демократичної партії, Конгресу українських націоналістів та Трудового конгресу України.

Під час виборів 24 липня 8 з 92 кандидатів, які вийшли на повторне голосування, одержали понад 40 відсотків голосів виборців, що взяли участь у голосуванні, 20 кандидатів — від 30 до 40 відсотків. Менше 10 відсотків голосів одержали 2 з зазначених 92 кандидатів.

У 46 округах за результатами повторних виборів 24 липня 1994 року вибори визнані такими, які не відбулися у зв'язку з тим, що в них взяло участь менш як 50 відсотків від числа виборців, внесених до списків виборців відповідних округів. Центральною виборчою комісією у строки, визначені статтею 48 виборчого закону, в цих округах будуть призначені повторні вибори.

На засіданні відзначено також, що підготовка й проведення повторних виборів 24 липня здійснювались відкрито і гласно. На всіх етапах виборчого процесу за ним могли спостерігати довірені й уповноважені особи кандидатів у депутати, представники від партій, трудових колективів, позапартійних комітетів виборців, засобів масової інформації.

Хід виборів перебував під уважним наглядом близько 100 офіційних спостерігачів від іноземних держав та міжнародних організацій. Вони висловили свої зауваження і пропозиції, відзначивши в цілому демократичні засади виборів, дотримання вимог закону та належний рівень організації і водночас звернувши увагу на окремі недоліки, що мали місце.

На засіданні були присутні представники політичних партій, які беруть участь у виборах, працівники засобів масової інформації.

Київська Русь

ИНВЕСТИЦИОННЫЙ ФОНД "КИЕВСКАЯ РУСЬ - М Д С"

ИНФОРМАЦИЯ о выпуске ценных бумаг акционерного общества «Инвестиционный фонд «Киевская Русь — МДС»

Инвестиционный закрытый фонд «Киевская Русь — МДС» (в дальнейшем Фонд) является закрытым акционерным обществом. Основной целью деятельности Фонда является аккумуляция финансовых ресурсов путем выпуска инвестиционных сертификатов, инвестирование ресурсов в ценные бумаги и приобретение недвижимого имущества, долей и паев в процессе приватизации.

Фонд зарегистрирован администрацией Кременчугского городского Совета народных депутатов 19.05.1994 г., регистрационный № 695/14.

Фонд создан на 5 лет.

Местонахождение Фонда: 315300, Украина, г.Кременчуг Полтавской обл., ул.Ленина, 24/14.

Уставный фонд — 5.000.000.000 (пять миллиардов) крб.

Расчетный счет открыт в Кременчугском филиале Укринбанка № 609808, МФО 331177.

Учредители Фонда:

1. Закрытое акционерное общество «Межрегиональный дом Селенга».
2. Акционерное общество Финансово-инвестиционная компания «Киевская Русь».
3. Доверительное общество «МДС-Инвест».

Фонд осуществляет свою деятельность по следующим направлениям:

— выпуск ценных бумаг, аккумуляция и размещение приватизационных бумаг;

— коммерческая деятельность с ценными бумагами;

— посредническая деятельность с приватизационными бумагами;

— консультационная деятельность с приватизационными бумагами.

Решение об эмиссии ценных бумаг принято общим собранием учредителей (протокол № 4 от 22.05.1994 г.).

Выпуск именных инвестиционных сертификатов составляет 750 000 (семьсот пятьдесят тысяч) шт. номинальной стоимостью 100 000 (сто тысяч) крб. на общую сумму 75 000 000 000 (семьдесят пять) миллиардов крб.

Сертификаты имеют серию ИС и №№ 000001 — 750000.

Инвестиционные сертификаты выпускаются Фондом с 01.07.1999 г. по 31.12.1999 г., но не позже окончания срока действия приватизационных бумаг.

Инвестиционные сертификаты продаются с 15.07.1994 г. по 15.08.1994 г. по номинальной стоимости, в дальнейшем сертификаты продаются по рыночному курсу. Расчеты за акции принимаются как наличными, так и безналичным путем.

Инвестиционные сертификаты распространяются без ограничений, они подлежат свободной продаже. При наличии заявки на количество сертификатов более 10 % от выпуска решение об их продаже принимается на общем собрании учредителей Фонда.

Дивиденды по инвестиционным сертификатам выплачиваются после подведения итогов деятельности Фонда за полный календарный год в мае— июне на основании рекомендации наблюдательного совета.

Место выплаты дивидендов: г.Кременчуг Полтавской обл., ул.Ленина, 24/14, а также региональные филиалы инвестиционного управляющего АО «МДС».

ПРАВА СОБСТВЕННИКОВ ИНВЕСТИЦИОННЫХ СЕРТИФИКАТОВ

Собственники инвестиционных сертификатов Фонда являются участниками Фонда.

Участники имеют право на получение части прибыли Фонда в виде дивидендов. Фонд не гарантирует фиксированный размер дивидендов участникам. Учредители получают дивиденды на каждую акцию, что равно размеру дивиденда на один инвестиционный сертификат. Дивиденды по желанию участников могут оплачиваться инвестиционными сертификатами Фонда.

Дивиденды выплачиваются по месту приобретения сертификата.

Участники Фонда не имеют права на участие в управлении Фондом.

Участники Фонда, владеющие не менее 10 % выпущенных инвестиционных сертификатов, имеют право быть членами наблюдательного совета Фонда, если они владеют менее 25 % сертификатов.

Инвестиционные сертификаты могут быть перепроданы или переданы другому лицу с обязательной отметкой в журнале регистрации по месту приобретения.

Инвестиционным управляющим Фонда является АО «Межрегиональный дом Селенга».

Депозитарий Фонда — Кременчугский филиал «Укринбанка».

Аудитор Фонда — Полтавская аудиторская фирма «ЛТАВА-Аудит».

Инвестиционные сертификаты можно приобрести по адресу:

г.Кременчуг, ул.Ленина, 24/14, т.2-05-19;
г.Киев, ул.Малиновского,10, т.419-83-08;
ул.Шутова, 4, ком.10;
ул.Лебедева, 19 а, к.36, т.552-40-68;
ул.Ком.Каменева, 1, ком.2, т.295-34-01;
ул.Котельникова, 25а, т. 450-37-12;
г.Бровары, ул.Грушевского,2, ком.305, т.5-67-60.

Запишіть адресу

До землі — та ще б волю

Готуючи торік бесіду з представником Президента у Вінницькій області М.Дідиком, надруковану в газеті «Голос України» 24.03.1993 року, я почув від нього: «Ви, очевидно, знаєте Григорука. Ми всі учились і тепер вчимося в нього».

Григорука на Вінниччині згадують, хоч би про які господарчі справи тут говорилося. Знають про його минулі й нинішні діла. Я уперше відвідав очолюваний ним колгосп «Росія» у селі Ковалівці Немирівського району 1982 року, коли гучно було проголошено на весь світ Продовольчу програму. Якби хоч половина голів так дбала про землю та людей на ній, то не було б жодної потреби у тій липовій програмі. Але Григорук був «нетиповий», його дії не вписувалися в рамки системи, тож один з обласних керівників не тільки не сприймав його, а й одверто переслідував. Петра Гнатовича перекинули на радгосп за 40 кілометрів од домівки, але він і там зробив неможливе. Через три роки трудівники «Росії» на звітно-виборних зборах, всупереч натиску зверху, повернули собі свого голову.

Це було тоді дуже «нетипово». Проте Григорук і сьогодні «нетиповий»: написав, зокрема, три статті до газети «Прибузькі новини», яка розходиться далеко за межами району. «Навіщо це йому?» — дивуються одні. «Хоче виправдатися за падіння виробництва», — кажуть інші. «Та ще й до Ізраїлю і Греції їздив», — додають треті.

Такої реакції, як за недавніх не досить веселих часів, я особисто не чекав. Тому першим запитанням моїм було:

— Петре Гнатовичу, з якою метою ви їздили до наших південних не найближчих сусідів?

— Вивчати їх досвід. Я був у складі великої групи працівників сільського господарства та банківських службовців.

— То знайшли відповідь на питання, поставлене ще до поїздки у першій статті: «Як вижити селянину»?

— Вивчаючи досвід у Греції та Ізраїлі, я дійшов твердого висновку, що вижити наш селянин (а з ним і місто!) зможе лише тоді, коли не тільки вироблятиме продукцію, а зразу ж сам перероблятиме її, торгуватиме нею, робитиме власний бізнес без посередницьких інстанцій. Ми побували там на багатьох переробних підприємствах. Як правило, помешкання грецького селянина дво-, триповерхове, розміром десь 20 на 30 метрів. Тут і виробнича база, тобто все переробляють на місці.

— Це те, за що вас свого часу і хвалили, і били.

— Так! І било не тільки начальство. Одна з газет, коли стався випадок неякісної продукції, писала: «Селянин репаними руками узявся за випуск продукції, що властиво тільки місту»... Понад два десятки років у нас діє консервний завод з перероблення фруктів і овочів. А от свого м'ясокомбінату спорудити ніяк не могли, хоча спеціалізувалися з ВРХ, мали кілька тисяч голів, і втрати від поїздок до Вінниці на м'ясокомбінат були чималі. Тепер завершуємо будівництво власного комбінату. Уже виготовляємо трохи консервів. Шкіру возимо до Бердичева, повертається вичинка, шиємо взуття, якого продали торік на сотні мільйонів карбованців. Рибу коптимо самі. Але більш як половину її (а в нас 54 ставки) виловлюють браконьєри, які щоночі приїздять зі зброєю. Закупили обладнання для міні-спиртозаводу, овочесушильного цеху; розширюємо консервний овочефруктозавод та олійний цех.

— Отже, посередники на вас ображені?

— Звичайно, який був лемент, коли ми відкрили у райцентрі свій магазин «Господиня»! Хочемо самі переробляти до 75 відсотків вирощеного. Це — крім зерна. Вважаю, що господарство, продаючи його державі, повинне мати млин, крупорушку, щоб хоч 500 — 600 тонн з тих 5 тисяч, які ми вирощуємо, переробляти в себе. А от щодо молока та яєць, то збираємося виробляти майонез і тверді сири...

— Петре Гнатовичу, Ковалівка відома своїм будівництвом, вас називали головним будівничим, головним виконробом. Таких культурно-побутових комплексів з великим концертним залом тощо у селах колишнього Союзу було, здається, не більш як три. Чим прислужиться вам зарубіжна поїздка в плані будівництва?

— У Греції дуже добротні будівлі. Інші, між іншим, везли звідти різні сувеніри, а я — черепицю. Уся Греція вкрита такою. Вона має красиву, оригінальну форму, не боїться ніякої негоди, нею можна крити майже горизонтально. Це тому, що уклін для неї починається з 5 градусів, тоді як для нашої — 45, і наша дуже важка. Збираємося освоїти новинку в себе на цегельному заводі.

— Отже, селянин зможе вижити...

— За умови, коли його не дуритимуть і не заважатимуть йому. «Земля і воля!» — це старе як світ гасло сьогодні, мабуть, найактуальніше. Селу потрібні млини, крупорушки, коптильні м'яса й риби, ковбасні, овочеві і фруктові консервні цехи, гуральні, виробництва з переробляння соломи, лісодеревини, майстерні для виготовлення килимів. І про це, на мою думку, треба більше писати, щоб і місто знало та допомагало. А вижити, повторюю, селянин зможе, коли зуміє сам себе захистити через власну переробну промисловість і власну торговельну базу.

Бесіду провів Іван ВАЛЬКО.
Вінницька область.

Експортувати продукцію? За долари — це розорення

У недавні часи у нас найбільше видно було те, що найретельнішим чином приховувалося. Ну, хіба знала Луганська область про селище Іванівка, що поряд з містом Красний Луч, коли б там не було «секретного» заводу! Тепер, коли завіса впала, про нього дізналися в багатьох і багатьох країнах світу.

Чи може таке бути, щоб учорашній школяр, мало не вперше ставши до токарного верстата, раптом став майстерно виточувати деталі найвищої категорії складності, тобто працювати на рівні професіонала з багаторічним трудовим стажем? Ні, це неможливо, з абсолютною впевненістю скаже будь-хто, що має бодай загальне уявлення про архіскладну професію токаря, про те, який довгий шлях до досконалості.

Все це так, але тільки не тоді, коли отой новачок навчається працювати на верстатах, виготовлених виробничим об'єднанням «Іванівський верстатобудівний завод». Недовіра пройме лише тих, хто не знайомий з іванівськими верстатами. А вони й справді особливі, бо до їх конструкції пред'являли просто неймовірні вимоги.

Послухайте, що сказав директор виробничо-комерційного центру об'єднання Михайло Рабінович:

— Наш завод раніше працював під стовідсоткове замовлення Міністерства оборони. Випускали, як і зараз, токарно-гвинтонарізні верстати різної модифікації. Встановлювали їх на підводних човнах, у танкоремонтних цехах тощо. Працювали на них переважно солдати строкової служби. А це означало, що новоспеченому токареві треба якнайскоріше опанувати професію. А як це зробити? Адже вона дуже складна. Вихід один: дати йому верстат, що гранично простий у роботі. Така специфіка нашої продукції. І зараз, коли завод розсекретили, іванівські верстати стали знані широко, можна навіть сказати, зажили доброї слави по всьому колишньому Союзу, у багатьох зарубіжних країнах. Споживачів привертають, насамперед, простота опанування верстатів, їхня надійність.

Місяць тому ми показували їх на виставці у Києві. Набрали великий пакет замовлень. Забажали купити наші верстати такі відомі вітчизняні підприємства-велети, як «Південмаш», «Укрцукромаш». Українсько-голландсько-німецьке підприємство «Лорд» взяло у нас верстати всіх модифікацій для виставки у німецькому місті Портвестфалік. Там — потенційні покупці не тільки з країн Західної Європи, а й Близького Сходу, Африки...

Втім, чому лише потенційні? Наші верстати працюють в Австрії, Фінляндії, Польщі, Португалії, Індії, Ірані, Сирії, Алжирі, Камеруні, Ефіопії, Коста-Ріці, на Кубі...

Здавалося б, бути нам процвітаючим підприємством. Так, зупинка виробництва нам не загрожує. Наша продукція має і, поза сумнівом, матиме успіх. Але наші труднощі — в труднощах наших клієнтів. Багато їх були б раді купити наші верстати, та от платити нічим. В основному через це довелося нам істотно зменшити виробництво верстатів.

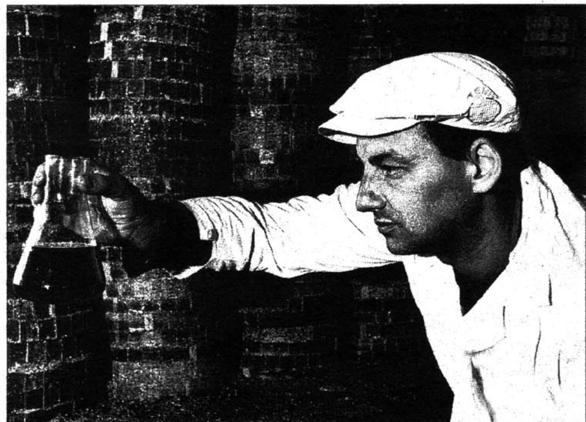
Що попереду? На жаль, не дочекалися ми, доки наші клієнти розбагатіють. А щоб розбагатіти, їм, знову ж таки, треба мати наші верстати. Ми вирішили: іншого виходу немає, як товарообмін, бартер. Не кращий варіант, бо зайві клопоти. Але ж далі гальмувати виробництво — ще гірше. Першими побачили те, що ми обміняли на свої верстати, мешканці самої Іванівки. В середині червня спеціально відкрили заводський магазин, де продаємо плоди бартеру, а також товари народного споживання, що їх випускає наш завод.

Важко переживаємо, та не розрив, як то кажуть, а, точніше, ускладнення зв'язків з Росією, а найбільше те, що розрахунки затягуються в часі. Так, ми з росіянами торгуємо, так, одержуємо звідти комплектувальні, відвантажуємо туди верстати, але, незважаючи навіть на те, що наш завод є акціонером акціонерної компанії «Росверстатоінструмент» (колишнє Міністерство верстатобудування), незважаючи на всі інші зусилля, платежі проходять надто довго. Місяцями.

Подвійний курс карбованця — офіційний і ринковий — наших західних клієнтів не влаштовує. Нас не влаштовує драконівська система оподаткування — одразу візьми і віддай половину виручної валюти! Хіба так зацікавлюють виробника продукції? А решту валюти доводиться продавати державі за очевидь заниженим курсом. На сьогодні нам найвигідніший такий варіант: західний бізнесмен приїжджає в Україну, міняє свої долари на карбованці і з ними, ріднесенькими, приходить до нас. Карбованці заводу принесуть прибутку більше, аніж долари. Ось так держава і втрачає ще одне джерело надходження валюти.

Від редакції. Останнє сказане не задля красного слівця. Зараз іванівські верстатобудівники багато думають про експорт своєї продукції в далеке зарубіжжя. А думають вони, як би той експорт... скоротити. І значно.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

Є олія, будуть і томати

У сільських господарствах Полтавщини широкого розмаху набуло створення власних малих підприємств для перероблення продукції тваринництва й рослинництва. Адже сільському виробникові вигідніше реалізовувати готову продукцію, ніж здавати за низькими цінами на заводи молоко, м'ясо чи то насіння соняшника.

Саме такий напрям обрали і в колективному сільськогосподарському підприємстві імені Шевченка Полтавського району. Тут уже другий рік діє м'ясопереробний цех, а цього року відкрили і олійний. Тепер у господарстві одержують високоякісну, екологічно чисту олію, яку продають мешканцям обласного центру.

Незабаром виготовлятимуть і власні томати. Нині в новому цеху завершили монтувати обладнання з перероблення помідорів. Завдяки реалізації власної продукції господарство розв'язало проблему заробітної плати трудівникам села.

На знімку: майстер Олександр Рахманов перевіряє якість олії.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА.

Полтавська область.

ЩОБ ПІДНЕСТИ ЕФЕКТИВНІСТЬ БУДІВНИЦТВА

З метою ефективного використання коштів, що вкладаються у будівництво, Кабінет Міністрів звільнив від податку на добавлену вартість вартість робіт із спорудження об'єктів виробничого і невиробничого призначення, що фінансується за рахунок коштів державного бюджету і бюджетних позичок, а також вартість робіт з будівництва об'єктів житла та соціальної сфери, що фінансується за рахунок інших джерел.

Суми податку на добавлену вартість, що сплачені за послуги, придбані будівельні матеріали, паливо та устаткування, які застосовуються при будівництві зазначених об'єктів, відшкодовуються з бюджетів за рахунок загальних надходжень доходів.

Відділ Кабінету Міністрів України з питань висвітлення роботи уряду — Укрінформ.

Господа директора государственных предприятий и предприниматели!

Акционерное общество «ПРАВЭКС-ИНВЕСТ» имеет честь предложить Вам совместный бизнес по схеме:

Заранее предупреждаем:
мы не собираемся ничего строить, достраивать, начинать с нуля и т.п.
Только производить и зарабатывать.
Вместе с Вами!

Телефоны в Киеве: 294-85-09, 294-85-92.
Факс (044) 294-84-00.
Телекс 631250 ALINA SU.

МЕЛКООПТОВАЯ ДОПРОДАЖА

CMS 118

ЭЛЕКТРОННЫЕ КАССОВЫЕ АППАРАТЫ ЯПОНСКОЙ ФИРМЫ ROYAL®

ИМЕЕТСЯ

- Разрешение Главной Государственной налоговой инспекции № 73 от 2.06.94
- Сертификат (Заключение о соответствии) КНПО "Электронмаш" № 90 от 19.05.94

ДОПРОДАЖА CMS-118 по отличным ценам

	USD	Тыс. крб
опт (>25)	242	12584
розница	286	14872

Оплата — карбованцы
Гарантия — 1 год

Электронные кассы CMS 118 обеспечивают:
— печать даты и времени покупки на чеке;
— сохранение финансовой информации в памяти после отключения питания;
— автоматический подсчет налогов;
— полный финансовый отчет по всем проводимым операциям.

Мы сами обучаем персонал работе на электронных кассах и поставляем расходные материалы в течение всего срока эксплуатации

МАК Киев (044) 517-1529
ИСТ Херсон (0552) 51-84-05
ЭЛИС Донецк (0622) 95-70-04
ВИЗОР Луцк (03322) 6-15-39

НЕМЕДЛЕННАЯ ПОСТАВКА СО СКЛАДА!

ШИНЫ

Для всех видов транспортных средств

Отгрузка вагонными нормами по ж/д
Самовывоз со склада в Днепропетровске
Доставка за счет заказчика автотранспортом

БОЛЕЕ 50 НАИМЕНОВАНИЙ ГРУЗОВЫХ И ЛЕГКОВЫХ ШИН

AKT L.K.T. GROUP

Факс: (0562) 474 527, 474 521
Тел. (0562) 474 527, 465 515, 465 596
Телетайп: 143218 ЗАРЯ
Тх 127409 KVANT

ДЛЯ АВТОБУСОВ И ДОРОЖНОСТРОИТЕЛЬНЫХ МАШИН
ДЛЯ СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ И САМОЛЕТОВ
ДЛЯ САМОСВАЛОВ И МОТОЦИКЛОВ
ЛЮБЫЕ ШИНЫ СПЕЦИАЛЬНОГО НАЗНАЧЕНИЯ

ВАША ГАРАНТИЯ - наш 3-х летний опыт работы на рынке!

Наш р/с № 467616 в "Южкомбанке" г. Днепропетровска, МФО 305266

Павлоградський фонд комунального майна

П Р О Д А Є

ОБ'ЄКТИ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА

з земельними ділянками в центрі міста

Інформація	Найменування об'єкта	
	гамбургерна	готель
1. Місцерозташування: 323000, Дніпропетровська обл., м.Павлоград	вул. Харківська	вул. К. Маркса
2. Дані про будівлі та земельні ділянки, умови користування ними:		
а) рік початку будівництва	1990	1978
б) рівень будівельної готовності	до 40%	до 5%
в) площа ділянки, що продається разом з об'єктом	1215 кв.м.	3500 кв.м.
3. Початкова ціна продажу, тис.крб.	1.900.000	2.300.000
в т.ч. земельної ділянки	392.382	1.130.318
4. Умови продажу:		
а) ціна, що пропонується покупцем за об'єкт, не може бути менше (тис.крб.)	1.500.000	2.000.000
б) об'єкт може бути частково оплачено приватизаційними цінними паперами, частка яких у загальній ціні об'єкта не повинна перевищувати	55%	35%

в) покупцем може бути фізична особа — громадянин України чи юридична особа, зареєстрована в Україні без участі зарубіжних інвестицій.

5. Умови експлуатації об'єктів:

а) по гамбургерній: строк здачі об'єкта в експлуатацію — один календарний рік з дня переходу до покупця права власності на об'єкт;

по готелю: проектування згідно діючого законодавства будівництва і представлення на затвердження в Павлоградський міськвиконком стадії «проект» протягом шести місяців з дня придбання права власності на об'єкт;

б) будівництво на базі придбаного майна об'єктів соціально-культурного призначення;

в) для суб'єктів підприємництва, незареєстрованих у м.Павлограді протягом місяця після здачі об'єкта в експлуатацію;

г) забезпечення належного санітарного стану навколишньої території;

д) об'єкти не підлягають перепродажу без збереження умов, на яких вони купуються, в період будівництва та протягом двох років після введення їх в експлуатацію.

6. Сума застави (10% від початкової ціни) переказується на р/р 000609898 в Павлоградському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 305136.

7. Розрахунки за об'єкти здійснюються в такий спосіб:

з відповідних сум, що сплачуються грошовими коштами, 33% по готелю і 40,2% — по гамбургерній переказуються на р/р 000092402 в облдирекції АКБ «Укрсоцбанку» м.Дніпропетровська, МФО 305017, решта грошових коштів переказуються на р/р 000092201 в Павлоградському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 305136; із сум, що сплачуються приватизаційними цінними паперами (за наявності таких), перерахування здійснюється в тих же пропорціях на відповідні позабалансові рахунки:

№ 9553 в облдирекції АКБ «Укрсоцбанку» м.Дніпропетровська, МФО 305017, і

№ 9653 в Павлоградському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 305136.

8. Останній день прийому заяв та пропонованих покупцями умов — 23 серпня 1994 року.

9. Ознайомитися з об'єктами можна до 23 серпня 1994 року, в разі подання відповідної заявки.

10. Конкурс проводиться 30 серпня 1994 року о 10 годині за адресою: м.Павлоград, вул.Леніна, 95, кім.402.

11. З питань організації конкурсу та ознайомлення з об'єктами звертатися за адресою: м.Павлоград, вул.Леніна, 95, кім.401, 402.

Телефони: (05672) 6-23-19, 6-16-37.
Телефакс: (05672) 6-35-83.

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ — ТЕЛ. 221649
- НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ВАЛЮТА ЗА РУБЛИ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ — ТЕЛ. 281483, 222416
- ДЕНЕЖНЫЕ ПЕРЕВОДЫ ПО ВСЕМУ МИРУ — ТЕЛ. 221649
- АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ — ТЕЛ. 284330

Главный офис: ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (0132)-331970, 222291 ▪ Факс: 215201
Телекс 161371 PAREX SU

Вниманию руководителей транспортных предприятий

Предлагается со склада в г.Чернигове:
— газовое оборудование для работы автобусов и грузовых автомобилей на сжатом газе, который в 4—5 раз дешевле бензина.
В комплекте 8 облегченных баллонов, что позволяет переоборудовать пассажирские автобусы;
— дизельные двигатели Д-245 с турбонадувом, 110 л.с., используются для переоборудования на дизельное топливо автомобилей ЗИЛ, ГАЗ.
Обращаться по телефону: 8-04622-3-45-53.

Предприятие поставляет:

Автомобили ЗИЛ, ГАЗ, УАЗ, КрАЗ.

Автокраны на базе автомобиля КрАЗ грузоподъемностью 14 и 20 тонн.

Автокраны на базе ЗИЛ грузоподъемностью 6,3 тонны.

Дизельные электростанции мощностью от 30 до 2500 КВт.

Производит срочные платежи в Россию по курсу ниже банковского.

Телефон/факс в Полтаве (05322) 4-21-33.

Реклама в газеті «Голос України»
Телефон 441-89-34
Факс 449-85-62

Військо

Гармаші стріляють влучно. І швидко

За підсумками 1993 року і зимового періоду нинішнього артилерійська дивізія, якою командує полковник Павло Дисяк, одержала високу оцінку не тільки в штабі Прикарпатського округу, але й у Міністерстві оборони. Всі нормативи бойової підготовки артилеристи виконали на «добре» і «відмінно». Тож на їхньому прикладі Військова рада округу провела навчання вищого офіцерського складу. А найближчим часом у навчальному центрі артилерійської бригади підполковника Юрія Говоруна пройдуть перепідготовку офіцери-резервісти округу, оскільки і ця частина відзначається високою боєготовністю й офіцерською вичкою.

І в цьому переконався особисто. А сталося це так. Слухаючи розповідь заступника командира дивізії з виховної роботи Петра Фещенка, висловив сумнів щодо стопроцентної готовності техніки.

— Гаразд, називайте будь-який підрозділ і побачите на власні очі, — спокійно сказав підполковник.

Вибір «наосліп» упав на перший дивізіон підполковника Ігоря Дячана. І от встановлено час «Ч». Подано команду «Тривога». Аж очам не вірилось: всі, до єдиного, тягачі вийшли з парку і, прилаштувавши гармати, направились у район навчального центру. Показово й інше. Буквально цими днями прийшло молоде поповнення. Але і з новою обслугою офіцери розвернули гармати до бою.

Наступний етап — управління вогнем — офіцери відпрацьовували у спеціальному класі малого артилерійського полігону. Для людини, котра потрапляє сюди вперше, світлозвукова гама створює враження справжнього бою, звуковий хаос аж до болю тисне на вуха. У таких умовах, реально наближених до бойової ситуації, офіцери проводять розрахунки траєкторій, дальностей польоту, переміщення вогневих позицій від пристріляних реперів.

Стріляти потрібно не тільки точно, але й швидко. Бо якщо забаришся і не «накриєш» вогневу позицію «противника», то це зробить він. Тому для скорочення часу у дивізіоні широко використовують найрізноманітнішу обчислювальну техніку, послуговуються допоміжною інформацією. Отже, дивізіон успішно «відстрілявся». І це не випадковість. Високим результатам передували постійні — двічі на тиждень — тренування з управління вогнем.

У сьогоднішніх складних умовах на виучку офіцерів, на солдатський побут позитивно впливають трудові колективи, місцеві органи влади, громадські організації, які хочуть бачити національну армію сильною і боєздатною. Скажімо, тільки для бригади, що дислокується у Тернополі, місцеві промислові підприємства — насамперед виробниче об'єднання «Ватра», комбайновий завод — придбали найсучасніше обладнання для навчальних класів, допомогли відремонтувати казарми, парки, де розміщена техніка, облаштували затишні кімнати відпочинку для солдатів і гостьову кімнату для батьків, котрі є частими гостями в бригаді. Багато коштів потратила і «Просвіта» на оформлення солдатських світлиць, на забудову каплички для віруючих військовиків.

Постійні контакти з владними структурами, громадськими організаціями дають позитивні результати у виховному процесі серед солдатських колективів — підвищилася дисципліна, різко зменшилася кількість позастатутних виявів, не допускаються кримінальні вчинки.

Одне слово, бригада справила гарне враження. Та саме цей «блиск» нагадав мені розповіді батька про передвоєнних ворошиловських стрільців та кіннотників Будьонного. У дивізії, де служив батько, тоді також був показовий «блиск». Але проти німецьких танків з гвинтівкою і шаблею протистояти не змогли. Тож чи не опинямося у подібній ситуації, коли армії сусідніх держав оснащуються найсучаснішою технікою? Чи зможемо захистити себе гарматою?

Своїми сумнівами я поділився з начальником штабу ракетних військ й артилерії Міністерства оборони України полковником Олександром Ковальовим. Скупо посміхнувся офіцер, що свого часу командував цим з'єднанням, і мовив на те:

— Дивізія повністю відповідає вимогам сьогоднішнього дня як за озброєнням, так і за якістю підготовки особового складу.

Подібне я побачив в інших частинах. Зокрема, як за першим пострілом керована ракета вщент рознесла макет танка. Та найбільше враження справила бригада полковника Валерія Шейка, що озброєна системами залпового вогню «Смерч». Одним залпом накривається на досить далекій віддалі майже десять гектарів землі. І якщо у зоні вогню трапляється якась металева шарабанка — плавиться. А живі істоти вмить перетворюються у невидимі хмаринки.

Цю грізну бойову техніку успішно опанував особовий склад бригади. За підсумками зимових навчань частина отримала високу оцінку за бойову стрільбу. Особливо відзначилися обслуги старших лейтенантів Олега Мороза, Ігоря Гарбара та Олега Мостика.

Про бойову підготовку, виховну роботу у з'єднанні можна розповідати багато. Бо все нове, передове бере початок звідси. Скажімо, ідею про переведення нашої армії на професійну основу почали вперше реалізовувати саме в цій дивізії. На сьогоднішній день тут служить понад 200 солдатів-професіоналів, що прийшли в бригади на контрактній основі після служби в армії. Слід зауважити, що це не ті прапорщики, старшини-надстроковики, про яких ми знаємо здавна. Солдат-професіонал, як і солдат дійсної служби, виконує всі обов'язки за статутом. Тільки добросовісніше, відповідальніше, з кращим знанням справи.

Таких новацій у з'єднанні, яке в роки війни за збігом обставин пройшло доблесно славним шляхом військ гетьмана Богдана Хмельницького, чимало. І все те не тільки прикрашає молоде українське військо, але і сповнює серце гордістю за нього, вселяє впевненість, що і нинішні козаки тримають з гідністю прапор своїх прадідів, готові будь-якої пори стати на захист України.

Капітан Михайло ВАСИЛАШКО.
Прикарпатський військовий округ.

На фото: під час польових навчань.
Фото Іллі СУБОТІНА.

Репліка

А прегарна ж була народна школа. Тепер тут гуляють вітер і дощ

Цього року ми мали відзначити непроминущу дату — 100-річчя з дня заснування початкової школи імені славетного педагога, українця за походженням, Костянтина Дмитровича Ушинського. Школу було зведено коштами сім'ї педагога і за його заповітом — у хуторі Богданці колишнього Глухівського повіту Чернігівської губернії, на території маєтку Ушинського. З цієї нагоди газета «Киевское слово» 21 грудня 1895 року писала: «В х. Дорошенковому (так іноді називали Богданку за ім'ям її колишнього власника — поміщика Дорошенка, одного з нащадків славетного українського роду, який дав Україні двох гетьманів — Михайла та Петра. — **В.Т.**), в 15 верстах від нашого міста спадкоємцями Ушинського збудована в минулому році прегарна народна школа. Будинок коштує не менше як 10 тисяч».

Народна школа була цікава насамперед тим, що, згідно із заповітом Ушинського, викладання в ній велося українською мовою. «А наша багата південноруська мелодійна співуча мова,.. на якій існує така народна література, якою не може похвалитися жоден з народів, на якій ще недавно співав Шевченко, виганяється із школи як яка-небудь чума!» — то слова славетного педагога. З сумом писав Ушинський про українських дітей, яких ламають на великоруський лад: «Така школа разом і дуже нем'яко нагадує дитині, що вона не дома. І немудро, що школа з першого ж дня здається йому букою».

Іншою особливістю школи було те, що її збудувала, як вдалося встановити авторові цих рядків, донька педагога К. Ушинського за проектом школи ім. Ф. Достоєвського в місті Стара Руса на Новгородщині.

1969 року при школі відкрили музейну кімнату К.Ушинського... А кілька років тому початкову школу ім. К.Ушинського закрили. Експонати музею— кімнати перекочували до школи сусіднього села. Нині в Богданці через розбиті шибки у вікнах колишнього музею свистить вітер і літні дощі заливають підлогу. Як водиться, для галочки виголосили кілька слів про педагога з нагоди його 150-річчя, а обласна газета Сумщини запросила читачів до музею в Богданці, якого немає. Ось і все.

Віктор ТЕРЛЕЦЬКИЙ,
заступник директора школи № 12, краєзнавець.

Шостка
Сумської області.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 380390.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311145.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».